

عنوان مقاله:

دولت عایق و تداوم منازعه در افغانستان

محل انتشار:

مجله مطالعات کشورها، دوره 1، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

اسمعیل نجفی - گروه روابط بین الملل، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

مسعود موسوی شفاپی - گروه روابط بین الملل، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

ولی گل محمدی - گروه روابط بین الملل، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

وحید حسین زاده - گروه روابط بین الملل، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در این مقاله، با روش کیفی و با استفاده از منابع اسنادی و کتابخانه ای، فهم چرایی تداوم منازعه در افغانستان بررسی شده است. دولت افغانستان از بدو تاسیس تا اکنون همواره درگیر منازعه و بی ثباتی بوده است. ریشه های تداوم منازعه و بی ثباتی در افغانستان در سه سطح دسته بندی شده است. ۱. عوامل داخلی (شامل قومیت، زبان، مذهب و فقدان نهادهای سیاسی و اقتصادی)؛ ۲. عوامل منطقه ای (عضویت کامل هیچ یک از مناطق هم جوار را ندارد؛ اما همواره از مناطق پیرامونی متاثر است؛ به عبارت دیگر، یکی از مهم ترین عوامل تداوم منازعه در افغانستان، سرریز منازعات از مناطق پیرامون در افغانستان است)؛ ۳. عوامل سطح نظام بین الملل (شامل رقابت قدرت های بزرگ و هم جوار افغانستان با چین و روسیه). پرسش پژوهش این است که مناطق پیرامونی افغانستان چگونه در تداوم منازعه در این کشور تاثیرگذار هستند؟ یافته های پژوهش نشان می دهد که برای نخستین بار است که کشور افغانستان به عنوان دولتی عایق مطرح می شود و از وضعیت حائل گذر کرده است. از این رو، افغانستان، به مثابه دولت عایق، به مجموعه های امنیتی و منطقه ای پیرامونی خود (جنوب و غرب آسیا، و آسیای مرکزی) متعلق نیست و به دلیل ضعف هم سرنوشتی بین افغانستان و این مناطق، به زمین بازی تبدیل شده است که منازعات از مناطق پیرامون در این کشور سرریز می شود. در نتیجه، این کشور همواره درگیر تداوم منازعه است.

کلمات کلیدی:

دولت حائل، دولت عایق، قومیت، مناطق پیرامونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058375>

